Nr. 148. Poniedziałek 30. Czerwca 1873. Rok 63.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel. Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.
Numer pojedyńczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.
Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct, zaś w razie

GAZETA LWOWSKA

dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.
Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowsk. (Ul. Wałowa Nr. 370).
Reklamacye otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.
„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w. a

Od Administracyi.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

J. Exc. p. minister handlu mianował koncepistę ministerstwa handlu Edmunda Czelechowskiego wicesekretarzem ministeryalnym, a koncepistę dyrekcyi poczt Augusta Makomaskiego ministeryalnym koncypistą w ministerstwie handlu.

J. Exc. pan minister oświecenia mianował suplenta Franciszka Streitziga rzeczywistym nauczycielem państwowego gimnazyum w Czerniowcach.

Gmina Czernica w starostwie brodzkiem położona postanowiła w Czernicy podwyższyć dotację szkoły i w tym celu obowiązała się aktem fundacyjnym: 1) Postawić na gruncie pod l. kat. 159 budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież z tego gruntu dać na ogród przy szkole 600 kw. sążni i od tegoż podatki opłacać. 2) Pospraważ potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie. 3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry w gotówce 200 złr. w. a. 4) Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 6 kóp i 40 okłotów słomy z dodatkiem 6 fur drzewa i drzewo porąbać. 5) Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 5 złr 6) Usługę szkolną zaopatrywać z gminy lub dawać na nią 12 złr. rocznie Prawo prezentowania nauczyciela wykonywać ma każdoczesna reprezentacya gminna.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 22. czerwca 1873.

Dnia 28. czerwca 1873 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt XLI dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckiem wydaniu.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 118. Rozporządzenie ministerstwa handlu z 23. czerwca 1873 o zmianach w wymiarze porta listowego w wewnętrznym obrocie;

Dnia 27. czerwca 1873 wyszedł i rozesłany został w c. k nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt XXXIX. dziennika ustaw państwa w wydaniu włoskiem, czeskiem, polskiem, ruskiem, słoweńskiem, kroackiem i romańskiem.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 114. Cesarskie rozporządzenie z 21. czerwca 1873, którem na podstawie § 14 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) wydane zostają osobne postanowienia o rozwiązaniu towarzystw akcyjnych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów dnia 30. czerwca.

Wiadomość włoskiej *Opinione* o notach Austryi i Francyi w sprawie włoskiej ustawy klasztornej już na samym wstępie przesadzona w szczegółach, przybrała w drodze do Wiednia potworne rozmiary. Tutaj dzienniki znane ze swojej śmiałości w senzacyjnem kreśleniu sytuacyi nie zaniedbały dobrej sposobności i zaalarmowały w wysokim stopniu znudzonych martwą porą czytelników. Pojawiły się już nawet artykuły zapowiadające dyplomatyczną kooperacyę Austryi i Włoch w duchu reakcyjnym, bliski zwrot w polityce zewnętrznej i t d. A wszystko to pisano z niewzruszoną wiarą w prawdziwość wiadomości i bez najmniejszego zastrzeżenia. *Ital. Nachr.*, źródło daleko pewniejsze niż *Opinione*, rychło wystąpiły z zaprzeczeniem oświadczając, że wprawdzie przed kilku miesiącami niektóre gabinety radziły rządowi włoskiemu postępować w sprawie religijnych korporacyi z umiarkowaniem, ale od tego czasu nie nadeszły już żadne świeże uwagi. *Fremdenblatt* uznaje to zaprzeczenie za zupełnie wystarczające i dodaje ze swojej strony, że przedstawienie wiedeńskiego gabinetu ujęte było w formę jaknajłagodniejszą i że po niem nie wysłano już żadnej nowej noty, a tem samem niema nawet mowy o dyplomatycznej kooperacyi z Francyą albo jakiemkolwiek innem mocarstwem.

O ile wspomniona na tem miejscu przed kilku dniami broszura Lukeschа podniosła nadzieję ujrzenia czeskich deputowanych w Radzie państwa, o tyle znowu osłabiło ją świeże oświadczenie *Nar. Listów*: „Polem naszej działalności — pisze ten dziennik — nie jest Wiedeń tylko Praga. Wiemy dobrze, gdzie polityka bierna nam zaszkodziła, a gdzie nic na niej nie straciliśmy i wskutek tego wrazie potrzeby nadamy naszej przyszłej polityce dwa kierunki. Jedyn kierunek nazwiemy domowym a drugi zagranicznym, wiedząc o tem dobrze, że w każdym kierunku w inny sposób wypada postępować. Wiernokonstytucyjne dzienniki łudzą się bardzo, jeżeli dzisiejszych przeciwników biernej polityki w Czechach uważają za zwolenników obesłania Rady państwa a stałych przeciwników tego parlamentu nazywaję stałymi przeciwnikami biernej polityki.“ Głos en ma tem większe znaczenie, ileże dzienniki wiedeńskie liczyły na udział w Radzie państwa właśnie tego stronnictwa czeskiego, którego organem są *Narodn Listy*. Mimo to jednakże dla sprawy skonsolidowania wewnętrznych stosunków konstytucyjnych artykuł powyższy nie jest wcale niepomyślnym objawem. Dla konstytucyi bowiem ważną zdobyczą jest już sam fakt, że przeciwnicy Rady państwa tak wyraźnie przyznają szkodliwość biernej opozycyi.

Ostatnia trudność w sprawie ugody węgiersko-kroackiej została usuniętą wskutek przyjęcia w kroackiej deputacyi następującego wniosku węgierskiej deputacyi: W razie wcielenia całego Pogranicza wojskowego albo pewnej części stopa procentowa dochodów przeznaczona na cele autonomicznego zarządu zostanie na nowo ustanowioną dla całej Kroacyi i Slawonii.

Ostatnie depesze potwierdzają podaną przez nas przed kilku dniami wiadomość o zakończeniu układów w sprawie uregulowania „żelaznej bramy“ i połączenia tureckich kolei z austryacko-węgierskiemi Akt formalny w tej sprawie został już spisany i podpisany.

W Francyi zajmuje uwagę mowa Gambetty wypowiedziana przy obchodzie rocznicy urodzin jenerała Hoche. Gambetta nie powiedział w tej mowie nic nowego i powtórzył tylko dane już tyle razy zapewnienie, że jedynie republika mająca większość francuzkich wyborców po swojej stronie, zdoła zbawić Francyę.

Powołanie Minghettego na naczelnika przyszłego gabinetu włoskiego zadaje kłam ciągle jeszcze powtarzanym pogłoskom o zawarciu przymierza niemiecko-włoskiego. Gdyby istotnie przymierze takie istniało albo przynajmniej było bliskiem zawarcia, to misyę utworzenia nowego gabinetu otrzymałby niezawodnie Menabrea albo Ricasoli.

O zajęciu Chiwy do dnia wczorajszego nie nadszedł jeszcze urzędowy biuletyn, ale nikt nie wątpi, że wiadomość ta jest prawdziwą.

Austrya-Węgry. Pan minister oświecenia wydał następujący reskrypt do wszystkich krajowych władz szkolnych: „Już w reskrypcie ministeryalnym z 24. stycznia 1853 l. 1220 polecono władzom szkolnym najściślejsze czuwanie nad składkami pieniężnemi na dobroczynne albo pożyteczne dla ogółu cele w szkołach ludowych i średnich. Ponieważ w ostatnich czasach dowiedziałem się o nadużyciach co do składek pieniężnych, ponieważ dalej w obec wszechstronnej dążności do zniżenia kosztów nauki obciążanie rodziców uczniów składkami, które z celem szkoły nie zostają w żadnym albo tylko w bardzo dalekim związku, uznanem być ma za niewłaściwe, przeto widzę się spowodowanym, wydać następujące zarządzenia tak co do publicznych jako też prywatnych

PRZEGLĄD EKONOMICZNY.

(*Die Zusammenlegung der Grundstücke, die Regelung der Gemeingründe und die Ablösung der Forstservituten in Österreich und in Deutschland. Verfasst im Auftrage des k. k. Ackerbauministeriums von Karl Peyrer, k. k. Sectionsrath. Mit 4 Karten. — Wien. Druck und Verlag der k. k. Hof- und Staatsdruckerei 1873. 232 str.*)

Wielkie reformy ustawodawcze, którym przypisać należy olbrzymi rozwój rolnictwa w bieżącem stuleciu, dzielą się na dwie odrębne kategorye. Pierwsza z nich zmierza do uwolnienia ludności rolniczej i jej majątków od rozmaitych powinności i ciężarów, które włożył na nie panujący w ubiegłych wiekach porządek społeczny. Szereg prac ustawodawczych w tym kierunku sięga początkiem swoim po za wiek dziewiętnasty i rozpoczyna się zniesieniem niewoli osobistej ludu wiejskiego, po czem następują stopniowe ulgi w stosunkach poddaństwa, które wstąpiły na miejsce owej niewoli. Znacznie później, bo w większej części państw europejskich dopiero około połowy naszego stulecia, następuje zniesienie zupełne poddaństwa, zniesienie stosunków lenniczych, uchylenie powinności w płodach surowych lub w robociźnie, ciężących na majątkach rolniczych bądź w skutek rzeczonych stosunków, bądź na mocy wieczystej dzierzawy lub prawa dziesięcinnego. Celem ostatecznym wszystkich tych reform było wprowadzić w życie zasady wolności osobistej i równości w obliczu prawa, będące podwalinami nowożytnego porządku społecznego, a jakkolwiek zrodziły one swobodę w życiu gospodarczem, i temsamem potężnie wpłynęły na rozwój gospodarstwa krajowego a w szczególności rolnictwa, do którego odnosiły się głównie, to jednak znaczenie reform było przeważnie społecznem (socyalnem) a w podrzędnym tylko stopniu zarazem ekonomicznem.

Drugą kategoryę stanowią reformy, w których chodzi o uregulowanie stosunków posiadania i używania własności ziemskiej w taki sposób, żeby uczynić właścicielom możebną najodpowiedniejszą onej uprawę. Reformy te, po większej części nierównie później rozpoczęte od poprzednich i w obecnej chwili w niewielu dopiero krajach zupełnie dokonane, obejmują podział wspólnej własności ziemskiej, zmiany gruntów celem zaokrąglenia i skupienia posiadłości każdego właściciela, uregulowanie dróg polnych, wykupno lub uporządkowanie służebnictw polnych i lasowych a mianowicie paszy i poborów drzewa, urządzenia wspólne w celu nawodniania lub osuszania gruntów i t. p. Chociaż i tym usiłowaniom nie podobna odmówić wielkiego znaczenia pod względem społecznym, jednakże głównym ich celem jest niewątpliwie reforma ekonomiczna, to jest rozwój gospodarstwa wiejskiego i to nam tłumaczy, że reformy te w nierównie wyższym stopniu niż poprzednio wymagają udziału interesowanych, uwzględnienia odrębnych własności każdej okolicy a nawet miejscowości przy ich przeprowadzeniu, i rozwikłania spornych stosunków prawnych, że zatem do odpowiedniego ich wykonania potrzeba znacznie więcej znajomości danego stanu rzeczy, wiadomości fachowych, uwzględnienia najrozmaitszych interesów a wskutek tego i czasu.

Kraje austryackie mogą się poszczycić, iż reformy pierwszej kategoryi t. j. uregulowanie a następnie zniesienie powinności gruntowych rozpoczęto w nich wcześniej niż w wielu innych państwach a ostateczne ich przeprowadzenie nastąpiło wprawdzie później niż gdzieindziej, bo dopiero po roku 1848, lecz było za to nierównie więcej stanowczem i zupełnem.*) Natomiast z reform drugiego rodzaju wprowadzono w Austryi jedynie zniesienie służebnictw a po części i wspólnego posiadania i używania gruntów, lecz i ta reforma, będąca dziś na ukończeniu, z powodu odłączenia jej od innych, w daleko mniejszym stopniu wpłynęła na polepszenie stosunków gospodarstwa wiejskiego niżli to się stało gdzieindziej, gdzie jej odrębnie nie traktowano. Reszta reform a między niemi jedna z najważniejszych t. j. arondacya i kommasacya pozostają dotąd w zawieszeniu, i pod tym względem kraje austryackie pozostały w tyle nie tylko po za północnemi i południowemi Niemcami, lecz także i po za Węgrami, w których równocześnie z podziałami wspólnych gruntów, z zniesieniem służebnictw i regulacyą stosunków urbaryalnych przeprowadzono kommasacyę, wprawdzie nieraz z pewną niedokładnością i błędami, których w pospiechu nie zdołano uniknąć, lecz mimo to z ogromną korzyścią dla rolnictwa krajowego.

Okoliczność, iż inne kraje wyprzedziły Austryę w przeprowadzeniu kommasacyi, ułatwia znacznie dokonanie tej reformy w krajach austryackich, pozwala bowiem skorzystać z wszystkich doświadczeń, które kosztowały gdzieindziej wiele trudów i daremnych usiłowań. Najbliższa tedy praca przygotowawcza polega na skrzętnem zbieraniu wiadomości o sposobach przeprowadzenia kommasacyi zastosowanych gdzieindziej, o napotkanych trudnościach i osiągniętych wynikach. To wszystko jednak nie wystarcza do pomyślnego utorowania reformy. Nie dość obmyśleć i zebrać narzędzia do zbawiennej choć trudnej operacyi, należy przygotować do niej pacyenta, to jest, potrzeba skłonić do oświadczenia się za reformą opinię publiczną a w szczególności ogół interesowanych lub przynajmniej przeważną ich większość, to zaś drugie zadanie przez odwłokę sprawy aż do chwili obecnej, w części tylko zostało ułatwionem, w części zaś, i to może przeważniejszej, znacznie utrudnionem. Ułatwienie w tem leży, że światlejsza warstwa rolników przyszła dziś we wszystkich krajach monarchii do przekonania, że kommasacya i to stanowcza a nie połowiczna jest konieczną, piekącą potrzebą rolnictwa krajowego, którego przyszły rozwój sowicie wypłaci znaczne nawet ofiary w tym celu, a obawy i uprzedzenia znikły w obec świetnych rezultatów, jakie w tej mierze wykazują zwłaszcza północne i środkowe Niemcy. Utrudnienie natomiast sprawy (zwłaszcza w Galicyi i na Bukowinie) ztąd pochodzi, że nierównie łatwiej było znosząc poddaństwo i czyniąc włościanina zupełnym właścicielem posiadanej ziemi, przywiązać do tej korzystnej dlań przemiany warunek poddania się kommasacyi i nakłonić włościanina do zgodzenia się na nią, niźli nałożyć na niego w celach arondacyi i kommasacyi obowiązkową wymianę tej ziemi, którą dziś już od cwierć wieku bez ograniczenia posiada, skoro z drugiej strony oświata ludowa nie poczyniła od r. 1848 takich postępów, żeby lud ten pojął korzyści owej zamiany i uznał ją za dobrodziejstwo.

(Dokończenie nastąpi.)

Dr. Tadeusz Pilat.

*) Porównać proszę zestawienie u Steina, „Verwaltungsjahre“ tom VII. pod nazwą: „Die Entwährung, mianowicie zestawienie z stosunkami w Prusiech i w reszcie krajów niemieckich a nawet w Anglii.

szkół ludowych i średnich: 1. Zupełnie niedozwolone są składki pieniężne zarządzone pomiędzy uczniami i uczennicami w tym celu, ażeby te pieniądze użyte zostały z jakiegokolwiek powodu i w jakiejkolwiek formie na podarunek dla przełożonych szkół albo nauczycieli.

2. Składki pieniężne na inne cele nie mogą być zarządzane bez poprzedniego wyraźnego zezwolenia krajowej władzy szkolnej. Jeżeli pozwolenie to uzyskanem zostało, mają być dokładnie przestrzegane wskazówki, które w powyżej wspomnionym reskrypcie bliżej podano

3. Za przekroczenie powyższych przepisów karani będą przełożeni i nauczyciele szkół publicznych w drodze dyscyplinarnej. W szkołach prywatnych udzielane będą za takie przekroczenia ostre ostrzeżenia; jeżeli przekroczenie powtórzy się, nastąpi w szkołach przez korporacye utrzymywanych oddalenie winnych przełożonych i nauczycieli, a w szkołach utrzymywanych przez pojedyncze osoby, zamknięcie zakładu. Ogłaszając ten reskrypt równocześnie w dzienniku rozporządzeń ministeryalnych, upraszam c. k. krajową władzę szkolną, ażeby za jej staraniem przepisy te doszły do wiadomości wszystkich interesowanych publicznych i prywatnych szkół i ażeby inspektorowie szkolni czuwali jak najściślej nad wykonaniem tych przepisów.

— Do pisma rozesłanego przez p. ministra skarbu do szefów politycznych władz krajowych dołączony został następujący projekt wsprawie zakładania prowincyonalnych komitetów pomocy:

Zakłady i prywatne firmy tej samej miejscowości albo pod względem geograficznym całość tworzącego okręgu tworzą fundusz gwarancyjny dla terytoryum swojej działalności. Wysokość utworzonego funduszu i wykaz firm przystępujących do komitetu podany być ma do wiadomości ministerstwa skarbu. Komitet opierając się na funduszu gwarancyjnym i jego wysokość ma z góry oznaczyć sumę, która przyznaną być powinna pojedyńczym miejscowościom albo okręgom. Pozostawione do dyspozycyi sumy mają być użyte w ten sposób, że zakłady i znakomite firmy prywatne połączone w tej samej miejscowości albo w tym samym okręgu w jedno towarzystwo żyrują weksle, które mają być reeskontowane i cenzurowane zostały przez ustanowione wspólne kolegium cenzuralne. W ten sposób wszystkie zakłady i firmy dają wspólne poręczenie. Gdzie takie postępowanie dla miejscowych trudności jest niemożliwem zakłady i firmy wystawiają dokument solidarnego poręczenia, w którym jeden z zakładów upoważniony zostaje żyrować weksle w imieniu wszystkich. Fundusz gwarancyjny ma dostarczyć pokrycia dla solidarnego poręczenia a względnie ewentualnych strat. W miejscach, gdzie istnieją filie banku narodowego reeskontowanie odbywa się wprost w tych filiach. Komitety utworzone w miejscach, gdzie niema filii banku narodowego udawać się mają do banku narodowego za pośrednictwem wiedeńskiego komitetu pomocy.

— Ministerstwo rolnictwa przeznaczyło także i w tym roku dwa stypendya dla kandydatów pragnących odbyć podróż w celu studiowania uprawy jarzyn, względnie ogrodnictwa gospodarczego tudzież uprawy nasion za granicą. Stypendyści pobierać będą 800 zł. i mają spędzić w podróży najwięcej dziewięć miesięcy. Podróż ma się rozpocząć w jesieni 1873, i pobyt w porze zimy w jednem z znanych z handlu nasion miast niemieckich (Erfurt, Quedlinburg i t. d.) nastręczy stypendystom sposobność poznania komercyalnych zajęć uprawy nasion i przedwstępnych robót zimowych. Na wiosnę stypendyści będą mogli przypatrzeć się początkowym pracom około uprawy jarzyn. Stypendyści mają dokładnie studiować te gałęzie gospodarstwa, zapoznawać się z kulturą i warunkami uprawy roślin przeznaczonych do produkcyi nasion, z uprawą nasion w wielkich rozmiarach z ich czyszczeniem, przechowaniem, ocenieniem a wreszcie z warunkami handlowemi. Zrobione doświadczenia mają stypendyści przedstawić w perjodycznych sprawozdaniach, które ewentualnie ogłoszone zostaną. Pierwszeństwo mają kandydaci, którzy oddają się już naukom w zawodzie gospodarskim albo przynajmniej studiami wstępnemi okazać mogą powołanie do tego zawodu. Podania wniesione być mają do ministerstwa rolnictwa najdalej do końca sierpnia 1873

* — Uregulowany obecnie personal dyrekcyi i urzędów loteryjnych składać się będzie z następujących urzędników; z jednego radcy dworu, jednego wyższego radcy skarbowego, jednego radcy skarbowego, jednego sekretarza skarbowego, jednego komisarza skarbowego, koncypisty skarbowego, jednego głównego kasjera, dwóch rachmistrzów, dwóch archiwistów dyrekcyi, jednego expedytora i ekonoma, siedmiu administratorów, siedmiu kontrolorów, siedmiu archiwistów, dwóch kasyjerów, 23. oficjałów wyższego urzędu, 50. oficjałów, 30 asystentów, jednego praktykanta dla służby konceptowej, 4. praktykantów do służby w urzędzie loteryjnym.

W urzędach podatkowych ustanowione zostały następujące kategorye służby: główni poborcy podatków, poborcy podatków, główni kontrolorowie urzędów podatkowych, kontrolorowie urzędów podatkowych, adjunkci urzędów podatkowych.

— Przydzielenie urzędników władz skarbowych do nowych klas uskutecznione zostało w następujący sposób: Do czwartej klasy należą: wiceprezydenci w Wiedniu, Pradze i Lwowie; do V. klasy: radcy dworu; do VI. klasy: wyżsi radcy skarbowi; do VII. klasy: radcy skarbowi i wyżsi inspektorowi skarbowi; do VIII. klasy: a) sekretarze skarbowi, b) wyżsi komisarze skarbowi, c) inspektorowi skarbowi, d) dyrektorowie urzędów pomocniczych w Wiedniu, Pradze i Lwowie, e) dyrektorowie archiwów map w Wiedniu, Pradze i Lwowie; f) inspektor budowniczy dla salin we Lwowie; do IX. kl. a) komisarze skarb. b) adjunkci dyrekcyi urzędów pomocniczych z tytułem „dyrektorów,“ c) adjunkci dyrekcyi urzędów pomocniczych w Wiedniu, Pradze i Lwowie, d) archiwiści w archiwach map, e) zarządcy ekonomatów; do X. klasy: a) koncypiści skarbowi, b) geometrowi dla utrzymania ewidencyi. c) kontrolorowie ekonomatu, d) oficyałowie kancelaryjni; do XI. klasy: kanceliści.

— Na cześć cesarzowej Augusty odbyło się 27. b. m. uroczyste przedstawienie w operze.

Francya. „Najbardziej szczegółowe i wyczerpujące sprawozdanie — pisze korespondent wersalski do *„Gazety kolońskiej“* — nie może podać czytelnikowi dokładnego obrazu burzliwych obrad zgromadzenia narodowego nad interpelacyą deputowanego Le Royer w sprawie pogrzebów bezwyznaniowych. Trzeba było być obecnym na posiedzeniu, ażeby mieć wyobrażenie o namiętnych wycieczkach deputowanych stronnictwa klerykalnego przeciw wywodom deputowanych Le Royer, Pressensé i Laboulaye broniących zasad wolności sumienia. Wynik głosowania, które zakończyło jedno z najburzliwszych posiedzeń izby wersalskiej, jest dla gabinetu księcia Broglie daleko świetniejszy, niż rezultat głosowania po rozprawach d. 10. b. m. nad okólnikiem ministra spraw wewnętrznych w sprawie prasy peryodycznej. Mała tylko liczba deputowanych lewicy głosowała przeciw uchwalonemu porządkowi dziennemu; kilku protestantów nawet jak Mettetal, Cornelis de Witt Johnston, kilku byłych ministrów Thiersa jak Dufaure, de Cissey i Waddington głosowali ze stronnictwem rządowem; admirał Pothuau i Rémusat wstrzymali się od głosowania; Kazimierz Perier, Thiers i Leon Say nie byli na posiedzeniu.

— Na 21. b. m. zapowiedziany był w Wersalu bankiet publiczny na cześć republikańskiego jenerała Hoche; na bankiecie tym miał być Gambetta i in i naczelnicy stronnictwa republikańskiego. Prefekt departamentu Seine et-Oise nie zezwolił na bankiet publiczny, wskutek czego zebrali się zaproszeni na obiad prywatny. Gambetta miał przy tej sposobności mowę, w której chwalił marszałka Mac-Mahona a ostro przyganiał gabinetowi i zgromadzeniu narodowemu. *Republique Francaise* podała dosłowną osnowę tej mowy i za to ma jej być wytoczony proces prasowy.

— Podaliśmy niedawno na tem miejscu wiadomość za dziennikiem *Univers* o wysłaniu protestacyi przez gabinet francuzki przeciw ustawie parlamentu włoskiego o zniesieniu zgromadzeń zakonnych. Półurzędowa *Ajencya Havasa* zaprzecza stanowczo tej wiadomości dodając, iż ks. Broglie potwierdził instrukcye, które pełnomocnik francuzki w Rzymie, Fournier otrzymał od hr. Rémusata. „Postawa nasza pisze dalej *Agence Havas* — w Rzymie jest przeto taka sama, jak za dawniejszego rządu. Być moze, że poczyniono niejakie uwagi w sposób przyjacielski i wyrażono niejakie życzenia: z tego jednak nie można jeszcze wnosić o nieprzyjaznem usposobieniu dzisiejszego gabinetu do rządu włoskiego. Stosunki nasze do Włoch są zupełnie zadawalniające, a Francya nic nie może przedsięwziąć, coby mogło naruszyć tę harmonię.“

Rossya. Zdobycie Chiwy przez wojska rossyjskie potwierdza się. Oto co donoszą z Petersburga pod dniem 24. bm. w tej sprawie: W pobliżu Kap Urga rozbiły wojska rossyjskie obóz z zamiarem stawienia w tem miejscu oporu Chiwińcom, wiedziały bowiem, że nieprzyjaciel w ostatnich czasach wybudował w tych stronach fort zwany Dżany-Kal. Nieprzyjaciel jednak nie pokazał się. Dnia 20. maja dotarli Rossyanie do miasta Kungrad, leżącego w t. z. oazie Chiwy na lewym brzegu Amu Daryi. Miasto to liczące 8000 mieszkańców składających się z Uzbeków, Tadżików, Kirgizów i perskich niewolników wzięte zostało bez oporu.

Pułkownik Łomakin pisze w swym raporcie, że udało mu się po wielu trudnościach różnego rodzaju przebyć Ist-Urt, i połączyć się w dniu 26. maja za Kungradem z oddziałem orenburgskim. Dnia 27. maja obydwa połączone oddziały zajęły Chodżeili po zaciętej potyczce z nieprzyjacielem liczącym 6000 ludzi i 6 dział. Dnia 1. czerwca znów przyszło do bitwy koło miasta Mangytu, położonego na lewym brzegu Amu-Daryi, 85 wiorst od Chiwy. Chiwińcy w liczbie 3000 ludzi z 3 działam nacierali na Rossyan 6 razy, w końcu jednak zmuszeni zostali do ucieczki.

Oddział zostający pod osobistem dowództwem jen. Kaufmanna staczał także bitwy w tym czasie. Dnia 30. maja wyparłszy nieprzyjaciela z nad Amu Daryi przeprawił się przez tę rzekę między miastami Pitniak i Chanki, poczem posuwał się ku warownemu miastu Chazarasp, które po nieznacznej potyczce d. 3. czerwca wzięte zostało, pomimo że Chiwińcy w przeważającej sile tam się usadowili Cztery działa, trzy aparaty rakietowe i magazyn artyleryi wpadły w ręce zwycięzców. Strata wojsk była nieznaczną. Korpus jen Kaufmanna uzyskał kontakt z oddziałem jen. Werewkina, który ze swego obozu pod Katai doniósł, że za pomocą marszu flankowego przez Nowy Urgencz i Chanki połączy się z naczelnym wodzem. Następnie miał jen. Kaufmann po dokonanem połączeniu wszystkich oddziałów w sile 35 kompanij piechoty, 20 sotni kozaków, 30 dział polowych, 15 aparatów rakietowych i 2 kompanij saperskich a więc z wojskiem około 7000 ludzi wynoszącem, przedsięwziąć atak na Chiwę, który wedle telegramu Ruskiego Miru zakończyć się miał zdobyciem miasta i kapitulacyą chana chiwińskiego.

Hiszpania. Z Madrytu donoszą pod dniem 26. czerwca, że „nieprzejednani“ w Sewilli zrobili powstanie i ustawili barykady. W Maladze zaszły nowe rozruchy przyczem zabito strażnika bezpieczeństwa. Ochotnicy przywrócili porządek.

Na posiedzeniu Kortezów oświadczył Pi y Margall, że zaszłe w Sewilli rozruchy nie mają żadnego znaczenia. Ochotnicy opanowali arsenał celem zaopatrzenia się w broń. Władze nie miały wojska rozporządzalnego nie mogły przeto stawić oporu. Rząd jest zdecydowany utrzymać porządek i wysłał już wojska.

KRONIKA.

— ***Zmiany w c. k. armii.*** Najjaśniejszy Pan przeniósł generała Ferdynanda Turnfort-Tillera dyrektora artyleryi przy lwowskiej jeneralnej komendzie na jego prośbę w stan spoczynku a kapitana pierwszej klasy Alojzego Kitschmanna z galicyjskiego batalionu milicyi krajowej Nr. 67 (Złoczów) do czynnego stanu c. k. wojska.

* ***Sen nocy letniej.*** Dzisiejszej nocy pakier od koleji K. U. wracając do domu w stanie napitym, gdy mu się źle zrobiło, usiadł na chodniku przy ulicy Kamińskiego i zadrzemał. Po chwili przechodzący patrol policyjny zbudził spiącego, który ku wielkiemu swemu zdziwieniu spostrzegł, że mu wyjęto zegarek srebrny z takimże łańcuszkiem i 2 złr. z kieszeni. Odprowadzono go do domu.

* ***Rozhukana krowa.*** Wczoraj nad wieczorem krowa błąkająca się po ulicy św. Piotra bez dozoru rzuciła się na powracającego do koszar szeregowca od 80. pułku piechoty, potargała rogami na nim spodnie wojskowe i skaleczyła go w prawą nogę. Przeciw właścicielce krowy Józefie K. winnej zaniedbania dozoru wytoczono śledztwo karne.

* ***Kradzież koni.*** W nocy z soboty na niedzielę między godziną 2. i 3. niewiadomi dotychczas sprawcy uprowadzili ze stajni furmana Salomona Zorna przy ulicy Rzeźnej klacz jasnogniadą i konia skarogniadego w łącznej wartości 75 złr. w. a.

⁂ ***Nieszczęśliwe wypadki.*** W Zabłotowie (w starostwie brodzkiem) utonął w stawie przypadkowo włościanin Jacko Pałamarczuk. — W Osieku, (w starostwie bielskiem) utonął w stawie kąpiąc się 15-letni chłopiec Jan Rzepa.

⁂ ***Zwłoki dziecięce.*** W rzece Ropie we wsi tegoż samego nazwiska znaleziono dnia 22. b. m. zwłoki nowonarodzonego dziecka płci męzkiej. Zachodzi podejrzenie dzieciobójstwa.

⁂ ***Bratobójstwo.*** D. 24. bm. wszczęła się w Pilikowcach starych w starostwie buczackiem sprzeczka między mieszkającymi na jednem obejściu braćmi Łazarzem i Iwanem Dorożakami z powodu, że dzieci jednego wyrwały drugiemu kilka krzaków jarzyny na grządce. Łazarz Dorożak, uniesiony namiętnością porwał rozworę od wozu i tak silnie ugodził nią brata w głowę, iż tenże w kilka godzin w skutek odniesionej rany umarł. Bratobójcę uwięziono.

⁂ ***W Knihiniczach***, w starostwie rohatyńskiem, utopił się Lemel Landkron, który kąpiąc się nieostrożnie pod młynem, porwany został przez kolo młyńskie i dopiero po godzinie wyciągnięty został z topieli.

⁂ ***W Białej***, w starostwie złoczowskiem utonął dnia 25. b. m. w rzece Białce podczas naprawy brzegów Michał Stanclik z Komorowic.

⁂ ***Pioruny.*** Dnia 24. b. m. uderzył piorun w trzy konie właściciela dóbr Stoińskiego z Otwinowa, w starostwie dąbrowskiem, na drodze do Nowego Sącza, podczas ulewnej burzy. Stajenny Filip Koza otrzymał podczas tego wypadku silną kontuzyę w uszy — W Łękach górnych w starostwie pilznieńskiem uderzył tegoż dnia piorun w dom mieszkalny, który zupełnie spłonął. Żonę właściciela domu Wojciecha Tomaszewicza, która prawdopodobnie z przestrachu tkniętą została paraliżem, wyciągnięto z płomieni nieżywą.

⁂ ***Pożar.*** W Zborowie zgorzała dnia 9. b. m. chałupa włościańska z zabudowaniami gospodarczemi Niezabezpieczona szkoda wynosi około 330 złr.

— ***Objaw życia w grobie.*** Przed kilku dniami doznał obchód pogrzebowy na cmentarzu w Steinfeld szczególnej przerwy. Gdy bowiem po pobłogosławieniu chciano właśnie trumnę wpuścić do grobu, spostrzeżono, że tam znajduje się jakaś żywa istota. Zając, który zapewne w ucieczce wpadł do dołu, usiłował daremnie rozpaczliwemi skokami wydobyć się z niego. Grabarze musieli nań urządzić polowanie, zanim można było trumnę pochować.

— ***Cudowne ocalenie.*** Podczas wybuchu pożaru w Oseku, w Krainie na dniu 12. b. m. odegrała się następna, serce macierzyńskie rozdzierająca scena W wyższem piętrze drewnianego domu leżała w śnie głębokim matka, obok jej łóżka kolebka z siedmiotygodniow m dziecięciem, gdy niszczący żywioł srożyć się począł. Nagle zbudzona okropnym hałasem, ujrzała się biedna otoczona morzem płomieni, jedyna droga, drewniane schody, już stały w ogniu, pochwyciwszy więc ukochane dziecię wraz z kołyską, polecając je Bogu, wyrzuca oknem, sama zaś rzuciła się na płonące schody. Że nie obyło się przytem z jej strony bez szwanku, łatwo się domyśleć, lecz któż opisze radość zrozpaczonej matki, gdy po otrzeźwieniu ujrzała dziecko przy życiu i zupełnem zdrowiu.

— ***Młody samobójca.*** Przed kilku dniami zastrzelił się uczeń 5tej klasy w sasko-ewangielickiem gimnazyum w Hermannstadt. Podczas piśmiennego wypracowania z historyi zauważał profesor, że celujący zwykle uczeń wydarł kilka kartek z książki szkolnej, co mu też wytknął, mówiąc, że będzie pamiętał o tem przy pisaniu świadectwa. Uczeń wziął sobie naganę tak bardzo do serca, że poszedł do domu, kupił pistolet i ołówek, który włożył w lufę, i przyłożywszy go do piersi, wystrzelił.

— ***Ukarane barbarzyństwo*** Jak dzienniki rosyjskie donoszą zawezwano przed sąd zamieszkałego w Kostromiu księcia Cyryla Urossowa, z powodu okrutnego obchodzenia się ze synem z pierwszego małżeństwa; ofiara okrucieństwa, lubo już 16 lat licząca zdaje się mieć dopiero lat dziesięć i jest niemal idyotą. Dowiedzioną jest rzeczą, że ojciec codziennie katował chłopca, dawał mu źle i mało do jedzenia, tak że biedak, trzymany przytem bardzo nieczysto i chodzący niemal bez ubioru, był zniewolony żebrać. Mimo wszelkich zaprzeczeń i wybiegów uznano obżałowanego winnym, skazano go na utratę szlachectwa i praw obywatelskich, wreście na wywiezienie na Sybir. Wyrok przedłożono cesarzowi do potwierdzenia.

— ***Tajemnicze zdarzenie.*** W nocy z dnia 24. na 25. kilka przechodzących osób usłyszało, jak twierdzą, głos wołający pomocy a wydobywający się z kaplicy na wielkiej ulicy Karola w Pradze. Niebawem zebrało się więcej osób przed kaplicą — i znów posłyszano wołanie o pomoc. Tymczasem nadeszły do kaplicy patrole straży bezpieczeństwa publicznego i one również posłyszały głos wzywający pomocy, wskutek czego zbudzono kościelnego i zarządano, aby otworzył kaplicę. Lecz ten nie mógł uczynić zadość żądaniu, ponieważ z powodu rozpoczętej od niejakiego czasu wewnątrz reparatury, klucze znajdowały się w rękach robotników. Uwiadomiony o wypadku okręgowy komisaryat policyjny polecił przynieść klucze i dokładnie przetrząść kaplicę, lecz nie znaleziono tam nikogo ani też nie dostrzeżono nawet śladów czegokolwiekbądź, coby podobne do ludzkiego głosu tony wydawać mogło.

— ***Dziwne zrządzenie losu.*** Na dniu 24 b. m. o 4. godzinie z rana umarł w Lincu agent, Franciszek Kastner; przyjaciel jego przesłał telegrafem smutną nowinę bratu zmarlego, Karolowi Kastner w Tropawie i otrzymał telegram zwrotny z uwiadomieniem, że Karol Kastner skonał również 24. czerwca o godzinie 4. z rana. Równocześnie z tymi dwoma przypadkami śmierci nastąpił również zgon wuja obydwóch braci Kastnerów, urzędnika kasowego, Karola Eisnera w Wiedniu, który oddał ducha w tymże samym co oni dniu i godzinie.

* ***Rozprawy ostateczne.*** W przyszłym tygodniu odbędą się w lwowskim c. k. sądzie krajowym następujące rozprawy ostateczne: dnia 30 b. m. Mazurkiewicza Feliksa, o morderstwo; dnia 4. lipca b. r Gasiecznika Daniela, o podpalenie; Mrozowskiego Dominika, o kradzież; Silber Małki, o kradzież; Iwachiewicza, o kradzież; dnia 5. lipca r. b. Danka Wasyla, o kradzież; Goch Emilii, o kradzież; Wołodk, Jewki, o kradzież.

Notatki literacko-artystyczne.

═ ***Konkurs dramatyczny.*** Pierwsze posiedzenie komisyi konkursowej lwowskiej odbędzie się we Wtorek dnia 1. czerwca o godzinie 10tej zrana.

(T) ***Teatr.*** Przedwczorajsze przedstawienie dramatu p. Asnyka p. n *Cola Rienzi* nie ściągnęło wielkiej liczby widzów; wykonanie sztuki było też bardzo słabe. Już to p Benda niema szczęścia we Lwowie — uskarzaliśmy się niedawno na niedość szczęśliwy wybór ról z jego strony, a dziś chyba znowu powtórzymy ten zarzut. Rienzi, to bohater z ludu, pełen ognia, lecz zarazem i prostoty — przemawia z zapałem, porywa mową, okiem, wyrazem. Człowiek, zdolen poruszyć masy, nie deklamuje przesadnie, nie pozuje się dziwacznie: prostotą, ogniem, tonem, w którym tkwi głębokie przekonanie i wiara w to co mówi, trzyma on na wodzy tłumy, słuchające go w milczeniu. Tego wszystkiego brakło naszemu gościowi: deklamował napuszysto i niezrozumiale, pozował — istny bohater teatralny — słowem robił wszystko czego potrzeba, aby chybić celu. Niezbyt sta ranna wystawa i niestaranność reżyseryi, dopełniły reszty. Niemal wszystkim figurom brakło krwi i z poza bladej indywidualności każdej z nich czuć było wolę i rękę autora (w czem głównie jego wina), co najwidoczniejszem było w Guidzie (p. Kwieciński) i Ceccu (p Woleński.) Ostatni w końcu trzeciego aktu mówi słowa: „Pójdę, ażeby zabijać“ Wyraz *zabijać* wymówiony był tak nienaturalnie i pusto lubo silnie (p. W. to potrafi) iż trudno było uwierzyć iż ten człowiek za chwilę będzie mordował Wybiegł, ale nie na ulicę, lecz *za kulisy* — nie Cecco, lecz p. Woleński.... Radzibyśmy serdecznie przekonać utalentowanego zkądinąd artystę o niezbędnej potrzebie naturalności w grze. Dodatnią stroną przedstawienia była pani Nowakowska, grająca z przejęciem i tą razą bez afektacyi żonę Rienzego. Najniefortunniej wypadł akt 5ty. Dziś nie dziwimy się wcale że pan Benda ma w Krakowie tak rozległy repertoarz. Grać można wszystko — ale jak? Oto pytanie! W środę wystąpi p. Benda po raz ostatni na swoim benefisie w *Pozytywnych* Narzymskiego, w roli jak nas zapewniają, najodpowiedniejszej skali jego talentu.

═ ***Krytyki niemieckie dzieł polskich.*** Znakomite czasopismo niemieckie *Sybels Historische Zeitschrift* zamieszcza w zeszycie drugim z tego roku recenzye następujących dzieł polskich: 1) Henryk Brodaty. Ustęp z dziejów epoki Piastów napisał Stanisław Smolka. 2) *Scriptores rerum polonicarum. Tomus I. Diaria Comitiorum regni Poloniae.* 1548, 1553, 1570. 3) Stosunki stolicy Apostolskiej z Iwanem Groźnym przez Dr. W. Zakrzewskiego. 4) Listy Hugona Kołłątaja, pisane z emigracyi w r. 1792 do 1794, zebrał L. Siemieński· 5) O literaturze politycznej czteroletniego sejmu 1788—1792 napisał Roman Pilat. 6) Dzieje narodu polskiego przez Teodora Morawskiego. Recenzye te pochodzą z pióra profesora przy tutejszym uniwersytecie, Dr. Xawerego Liskego, który ma tę wielką zasługę, że obznajamia uczoną publiczność niemiecką z polską literaturą historyczną.

— ***Krakowskie towarzystwo sztuk pięknych.*** W sobotę o odbyło się w południe posiedzenie krakowskiego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, na którem przemówił wiceprezes towarzystwa hr. Henryk Wodzicki, poczem nastąpiło losowanie dzieł sztuki. Z przemowy szan. wiceprezesa dowiadujemy się, że towarzystwo w r 1854 t. j. w pierwszym roku istnienia liczyło tylko 1137 akcyonaryuszów, obecnie zaś doszło do cyfry 2,600. W ciągu swej egzystencyi zakupiło dzieł sztuki za 95,827 złr. 41 ct. prywatni zaś za pośrednictwem towarzystwa za 20,461 zł. W roku bieżącym zakupiła dyrekcya na losowanie obrazów za 6000 złr. t. j. za 1200 złr. więcej niż w przeszłym roku. Na wniosek p. Józefa Kremera uchwalono dalej ofiarować kwotę 200 złr. dla celujących uczniów sztuk pięknych i 300 złr. rocznego stypendyum dla ucznia tejże szkoły, któryby uwieńczony nagrodą w ostatnim roku kursu, chciał kończyć wykształcenie za granicą. Główniejsze obrazy wygrali podczas losowania: Dr. Mustasza w Sadagórze: „Widok ze skały Capri“ Swierzyńskiego; pan Terlecki w Samborze: portret Modrzejewskiej Mireckiego; p Ślaski z Prus zachodnich: „Miesiąc maj“ Szermentowskiego; p. J. Mars w Limanowy: „Pikietę“ Eliasza; p. Heinrich w Wojniczu: „Umizgi“ Pilattego; p. Szepol w Krakowie „Podróż na Rusi“ Jaroszyńskiego; p. Szułoj w Gródku „Zebrzydowski w pracowni Leksyckiego“ Eljasza; hr. Piotr Moszyński w Krakowie: „Esmeraldę“ Maleszewskiego; p. Sew. Korytko w Horodence: „Śmierć Abla“ Sidorowicza; ks. Krzysiak z Tarnowy „Czytającą“ Malewskiego i t. d.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Nadzwyczajne walne Zgromadzenie Towarzystwa kasy oszczędności.

Pod przewodnictwem prezesa J. Excelencyi hr. Krasickiego odbyło się w piątek nadzwyczajne walne Zgromadzenie kasy oszczędności. Członków obecnych było 30tu. Po zagajeniu otrzymał głos p. Jakób Wiktor i jako referent komisyi mającej zbadać zarzuty poczynione Dyrekcyi przez „Dziennik Polski“ odczytał następujące sprawozdanie:

„Na walnem posiedzeniu Towarzystwa galic. kasy oszczędności w dniu 15. marca b. r. zażądał p. naczelny dyrektor Tarnawiecki imieniem Dyrekcyi i Wydziału wydelegowania komisyi, której zadaniem byłoby, zbadać fakta nadużyć, zarzuconych Dyrekcyi kasy oszczędności przez dzienniki krajowe.

Ogólne Zgromadzenie przychylając się do żądania, wybrało do tej komisyi członków Towarzystwa: Radcę Dworu Edwarda Podlewskiego, Członka Rady miejskiej Jana Wieczyńskiego i Dyrektora Towarzystwa kredytowego ziemskiego Jakóba Wiktora, bez dania tymże jakichkolwiek wskazówek, ani zadania ich w niczem nie określając

Wymienieni jako komisya schodzili się w biurach kasy oszczędności, a przeglądając akta, udzielane jej z całą otwartością przez Dyrekcyę, i w te skrupulatnie wchodząc nabrali zgodne przekonanie: Że podniesione dziennikami zarzuty, zdradzają pewne wtajemniczenie w czynności kasy oszczędności, niedokładnem jednak przedstawieniem wzniecili niesłuszne obawy.

Najcięższy zarzut uczyniono kierownictwu kasy oszczędności wyrazami, iż obowiązujący statut zastępują samowolą. Komisya przeglądając protokoła sesyi, i wchodząc w bieg spraw, odbywający się według ustaw i regulaminu, przekonania takiego dzielić nie może. Zarzuty, iż zasiadający w Dyrekcyi Pp. Adwokaci ułatwiają swym klijentom uzyskanie pożyczek z kasy oszczędności, o tyle zaprzeczyć się nie da, że w samej rzeczy, podania o pożyczki były wnoszone i przez Dyrektorów, którzy jako Adwokaci, nie widząc nic zdrożnego w pośrednictwie wyjednania pożyczki, nie mogli przypuszczać ograniczenia w czynnościach z ich zawodem połączonych a poddać się ujemnemu wynagrodzeniu za ich często mozolne prace i czas w Dyrekcyi tracony. Protokoła sesyjne jednak wykazują, iż Dyrektorowie adwokaci nie przychodzili na owe sesye, w których traktować się miały sprawy ich klientów, lub od głosowania się usuwali, obecnie zaś referaty pożyczek, prowadzą przeważnie Dyrektorowie urzędujący i Syndyk kasy oszczędności.

Podejrzenia rzucone, jako z Instytucyi kasy oszczędności korzystają przeważnie klijenci pp Dyrektorów i p. Naczelnego Dyrektora, nie sprawdziły się przy szczegółowem dochodzeniu udzielanych pożyczek a jaskrawo podniesionego zarzutu, jakoby pewien klient Pana Naczelnego Dyrektora uzyskawszy promessę w sumie 50.000 zł. wal. austr. dnia 1. maja b. r. wypłacić się mającą, odebrał 1. marca, nie uznała komisya za szkodę instytucyi, kapitał ten bowiem, jak się to zwykle dzieje, był już z dniem przyrzeczenia rezerwowany, przeto wcześniejsze wypłacenie onego nie uczyniło nawet uszczerbku równocześnie o pożyczki starającym się, a nadto procent od tej sumy został za 8 miesięcy z góry wypłacony. Dla uniknienia jednak w przyszłości możliwych zarzutów, jakieby Dyrekcyę trafić mogły, o parcyalne traktowanie spraw bieżących, komisya jest zdania, żeby przy udzielaniu pożyczek były Nra. protokolarne ściśle przestrzegane.

Sprawa gmachu będącego dziś własnością kasy oszczędności, którego drogie kupno, a zły stan, przypisują Panu Naczelnemu Dyrektorowi nie powinnaby być przedmiotem zastanawiania się Wysokiego Zgromadzenia, sprawa ta bowiem uchwałami i udzielonem absolutoryum Zgromadzenia Towarzystwa kasy oszczędności już zakończona. Komisya jednak zadawszy sobie pracy w obznajomieniu się z przebiegiem tych czynności, pozwala sobie przywieść je w pamięć Wysokiego Zgromadzenia, iż dnia 29. lutego 1868, zapadła uchwała Towarzystwa kasy oszczędności przeznaczając na zakupno lub wybudowanie domu odpowiedniego 100.000 zł. z funduszu rezerwowego.

Z powodu owczesnych poszukiwań za mierzonego kupna wniósł hr. Karnicki za pośrednictwem swego pełnomocnika Dr. Polańskiego, a nie Dr. Tarnawieckiego jak mylnie podano, dnia 12. sierpnia 1868 chęć sprzedania domu swego pod l. 638, komisya przeznaczona do zbadania stanu domu i wartości, składająca się z pp Kaspra Boczkowskiego, Inżyniera Biesiadeckiego, Serwackiego, Dubsa i Gregorowicza, złożyła dnia 10. listopada sprawozdanie, wskutek którego, Wydział Towarzystwa kasy oszczędności uchwalił na posiedzeniu dnia 1. grudnia 1868, „iż realność hr. Karnickiego dla kasy oszczędności jak najrychlej kupić trzeba, bez przekroczenia jednak sumy 73 000 zł. Dnia 10 grudnia więc, zawarty został kontrakt kupna domu za cenę 72.500 zł. Ile potem wydano na odnowienie, wzniesienie III. piętra, i zastosowania dla biur kasy oszczędności, Wysokiemu Zgromadzeniu wiadomo, jaki zaś jest obecny stan, wyjaśni techniczne zdanie p. Hochbergera budowniczego miejskiego, którego urzędowe zesłanie ad hoc, Dyrekcya z początkiem roku u pana Prezydenta miasta wyjednała. Podejrzenie na Dyrekcyę rzucone, jakoby uchwałą swoją, postanawiającą wypowiedzenie wszystkich pożyczek danych na zastaw upadających w kursie akcyi węg. kolei wschodniej, pogwałciła dla pewnego obywatela, wyjaśnia komisya, iż w samej rzeczy złożono dnia 9. października 1872 95 akcyi ostbahnów w wartości kursowej 12.350 zł. i na te właściciel pożyczkę 9500 zł. otrzymał, gdy zaś w skutek wezwania Dyrekcyi, aby pożyczkę spłacił, lub pewniejszemi papierami pokrył, dodał ów obywatel 6000 zł. obligacyami indemnizacyjnemi, i wszystkie te efekta w kasie oszczędności do dziś pozostają. Zarzut, iż Dyrekcya kasy oszczędności nie przychyliła się do udzielenia pożyczki dla niezgodności arkusza indy. z sumaryuszem, winien być w ten sposób wyjaśniony iż w wspomnionym wypadku tytuły własności i posiadania nie zgadzały się w przedłożonych dokumentach, które to niedokładności, musiały być sprostowanemi, nim i Dyrekcya Towarzystwa kredytowego ziemskiego była w możności udzielić żądanej pożyczki. Przyczem zauważać wypada, iż Dyrekcyi kasy oszczędności pozostawiona jest zupełna wolność nie przyjmowania hipoteki bez potrzeby tłumaczenia się uznanych powodów. Współczucie podnoszone dla młodego urzędnika k. o. pobierającego pensyi 500 zł. dodatku 150 zł., a osobnego wynagrodzenia za zamknięcie tomów 80 zł. usprawiedliwiła Dyrekcya udzieleniem dłuższego urlopu i paręset zł. na kuracyę jego.

(Dokończenie nastąpi.)

Przyjechali do Lwow.

z dnia 28. czerwca.

Hotel Żorza: Pp. Kęszycki M., z Zwiniaczka. — Sterin K., z Multan. — Skrzyński Ign., z Bachurca. — Plotnikoff B., dr. med., z Moskwy.

Hotel europejski: Pp. Torosiewicz E., z Maydanu. — Tołkacz A., z Podola. — Thulie A., z Dublan. — Wołkowicki T., z Podola.

Hotel Langa: P. Jurski A., c. k. kapitan, z Wiednia.

Hotel angielski: Pp. Bogdanowicz Feliks, z Ostrowca. — Gnoiński A., z Danilcza. — Hoszowski S., z Chomiakówki. — Borowski M., c. k. not., z Bolechowa.

OSTATNIA POCZTA.

Najdostojniejszy arcyksiąże następca tronu Rudolf przybył dzisiaj w południe do Gracu, a w czwartek wyjedzie ztamtąd do Celowca.

Królowa wirtembergska Olga przybędzie z W. księżną Wierą Konstantynówną w pierwszych dniach lipca do Wiednia. Szach perski stanie w Wiedniu w połowie lipca

W Gracu utworzył się już komitet pomocy. Na pierwszem zgromadzeniu reprezentantów banku i świata kupieckiego subskrybowano 700.000 złr.

Książę Bismarck pragnąc spędzić urlop w Varzinie z dala od wszelkich spraw politycznych, nie wziął ze sobą żadnego urzędnika z ministerstwa.

Na giełdzie w Stambule obiegały przed dwoma dniami niepokojące wieści o słabości sułtana, upadku wielkiego wezyra i wojnie z Persyą. Wiadomości te były zmyślone.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 30. czerwca. Na wczorajszej uczcie galowej wniósł Najj. Pan toast na cześć niemieckiej pary Cesarskiej. Cesarzowa niemiecka podziękowała.

Peszt, 29. czerwca. W Izbie deputowanych wśród debat nad wystąpieniem ministra przeciw biskupowi z Rosenau za publikowanie dogmatu nieomylności zabrał głos Deak i w mowie, bardzo przychylnie przyjętej, naszkicował program stronnictwa swego w sprawach kościelno-politycznych. Deak przemawiał za zaprowadzeniem amerykańskiego systemu w stosunkach państwa do kościoła, za obowiązkowem małżeństwem cywilnem, za pozostawieniem swobody w organizacyi katolicko-autonomicznej, za rozdzieleniem fundacyi państwowych od kościelnych i za zniesieniem praw wirylnych biskupów w Izbie wyższej. W końcu polecał Deak przyjęcie wniosku ministra wyznań i wybranie komisyi w sprawie uregulowania stosunków państwa do kościoła.

Petersburg, 29. czerwca. *Russki Inwalid* podaje telegram jenerała Kaufmana, który donosi, że oddziały rossyjskie zajęły Chiwę dnia 29. maja (star. stylu). Chan ratował się ucieczką.

Madryt, 28. czerwca. Ministeryum utworzyło się pod prezydencyą Pi y Margalla. Tekę spraw zewnętrznych objął Maisonave. Stronnictwo „nieprzejednanych“ grozi zaburzeniem. Władze zarządziły środki ostrożności.

Rzym, 29. czerwca. Xiążę Napoleon wyjechał do Genewy. Gwałtowne, równocześnie na wielu miejscach dostrzeżone trzęsienie ziemi sprawiło znaczniejsze szkody Obok Conegliano zawalił się kościół, 38 osób śmierć poniosło. W okolicy Vittorio zginęło 14 osób, wiele ciężko ranionych. W Belluno uszkodzoną została katedra.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

Dziennik urzędowy dla prenumerujących na dodatkowym arkuszu

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem.

z 28. czerwca 1873.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	222	—	224	—
Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	139	—	141	—
Banku hip. gal. po 200 zł. wpłata	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Gal. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. gal. 5-prc. w. a.	77	25	78	—
" " " 4-prc. w. a.	71	—	72	—
Banku hipoteczn. gal.	85	25	86	—
Gal. zakładu kred. włościańskiego	94	—	95	50
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne gal.	75	25	76	—
4. Monety.				
Dukat holenderski	5	15	5	22
" cesarski	5	18	5	25
Napoleond'or	8	80	8	90
Pół imperyał rossyjski	8	90	9	10
Rubel rossyjski srebrny	1	68	1	78
" " papierowy	1	48	1	49
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	66	1	68
Srebro	109	50	111	—

(Oprócz kupona bież.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. czerwca 1873.

(Za 100 zł.)	płacą	żądają
1. Dług Państwa		
Jednolity dług państwa w bankn.	67.30	67.50
" " " w srebrze	72.75	73.—
Losy z r. 1839 całe	—.—	284.—
" " 1839 piąta część	—.—	275.—
" " 1854 po 250 zł. 4-prc.	95.50	96.50
" " 1860 po 500 zł. 5-prc.	101.25	101.75
" " 1860 po 100 zł. 5-prc.	115.50	116.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	135.—	136.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.—
2 Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	74.—	74.50
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	93.—	94.—
Siedmiogrodu	73.25	74.25
Węgier	75.50	76.50
3. Akcye.		
Bank anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	189.—	190.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	263.—	264.—
Niższo-austr. tow. eskompt. po 500 zł.	950.—	970.—
Gal. banku kraj. à 200 zł. wpłata 40 prc.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à 200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	984.—	986.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	580.—	582.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	224.50	22550
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2195.—	2205—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	224.50	225.50
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. a w sr ebr.	138.50	139.50
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Kol. węg. gal. I. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	334.50	335.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	189.50	190.—
4. Listy zast. losowane. (za 100 zł.)		
Powsz. austr. tow. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	99.75	100.25
Gal. zakł. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat. 6-prc.	95.50	96.—
" " " " 36 " 6-prc.	94.50	95.—
" " " " 36 " 5 i pół	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	70.—	71.—
" " " po 5 prc.	77.—	79.—
Gal. banku hipot. po 6 prc.	84.50	85.—
Gal. zakł. kred. włośc. po 6 prc.	93.50	94.50
Bank. naród. po 5 prc.	90.40	90.60
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	81.—	82.—
" " " (rente) po 6 prc.	—.—	—.—
5. Oblig. z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.50	—.—
" " " 100 zł. w. a.	87.—	—.
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 prc.	102.—	—.—
" " " " II. emisyi	98.—	99.—
" " " III. "	96.50	—.—
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a.	84.50	85.50
Kol. nadniestrzańska à 300 zł. 5-prc. w. a.	55.50	55.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnow (węg. część) à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Kol. lwow.-czern.-jas. VI. emisyi à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5-prc. w srbr.	80.—	80.50
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	175.—	17.5—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	25.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.50
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	24,—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
" " " 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Losy miasta Krakowa	—.—	—.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	91.50	91.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.25	93.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	93.50	93.30
Hamburg za 100 M. B.	54.25	54.60
Londyn za 10 ft. szt.	110.50	110.75
Paryż za 100 fr.	43.20	43.30
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
" peł. wagi	5.26	5.27
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.89	8.93
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	109.75	110.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. czerwca.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	67	15
" " " w srebrze	71	80
Losy z 1860 roku	101	25
Akcye banku wiedeńskiego	980	—
" " kredytowego	252	—
Londyn 10 funtów szterlingów	110	—
Srebro	109	—
Napoleond'or	8	84
Dukat	—	—

Z drukarni E. Winiarza.

DZIENNIK URZĘDOWY do GAZETY LWOWSKIEJ z dnia 30. Czerwca Nr. 148.

(1784 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 10051. C. k sąd obwodowy w Tarnowie wzywa właścicieli następujących dokumentów prywatnych przeszło 32 lat w tutejszym urzędzie podatkowym jako depozycie sądowym przechowanych, żeby w przeciągu trzech miesięcy te dokumenta podnieśli po bezkutecznym upływie tego terminu bowiem dokumenta w myśl dekretu nadwornego z dnia 28. stycznia 1840. l. 446. w tutejszo-sądowej registraturze złożone będą: mianowicie w masie: 1. Ryfki Basaches, Skrypt Michała i Feigi Nanety Techner z d 23. czerwca 1815 na 2281 złr. 11 kr;

2. Jana Boguckiego, instrument kaucyjny Józefa Kaźmierza Chociszewskiego z dnia 30. stycznia 1808. na 6000 złp.

3. Katarzyny Pisch przeciw Janowi Broniewskiemu: a) Wyrok c.k sądu szlacheckiego Tarnowskiego z dnia 18. marca 1812. do l. 2208 o 6122 złp; b) intymat wyroku apelacyjnego z dnia 28. października 1812 do l. 5427; c) Ustępstwo z dnia 28. grudnia 1812. Kaźmierza Popławskiego sumy przytoczonym wyrokiem przyznanej; d) Ustępstwo tej samej masy z dnia 15. kwietnia 1826. małżonków Broniewskich;

4. Wicentego Bryganty: a) Ugoda zdziałana między Bryganterni i Lewińskiemi z dnia 15. lipca 1795 na 17.000 złp. b) skrypt z dnia 9. grudnia 1817. na 5629 złr. 75 kr. c) cesya z dnia 17. stycznia 1830 na 5629 złr. 75 kr. d) skrypt 1 sierpnia 1832 na 7510 złr.

5. Tomasza Charewicza: a) skrypt Ludwika Pełki z dnia 12 maja 1792 na 1900 złp. b) skrypt N. Piotrowskiego z 25. czerwca 1795 na 36 złp. c) skrypt Wincentego Górskiego z d. 19. września 1798 na 114 złp. d. skrypt Macieja Pohoreckiego z 3o. października 1798 na 300 złp. e) certyfikat Jana Jaworskiego z d. 5. kwietnia 1811; asygnata Marcina Zurowskiego z d. 24. stycznia 1811; g) donacya Barbary Walewskiej z 10. maja 1797; l) dokument Barbay Walewskiej z d. 18. maja 1808;

6. Franciszka Gozdowy Chroszczewskiego: a) skrypt Jana Ślaskiego z d. 24 lipca 1829 na 200 dukatów; b) skrypt Wicentego Majewskiego z 20. czerwca 1822 na 200 dukatów c) ustępstwo Józefa Chrosz czewskiego z 6. września 1824 na 200 duk. d) dekret dziedzictwa z 15. kwietnia 1834 do l. 5020; e) dekret dziedzictwa z 20. lipca 1833 do l. 10427; f) dekret dziedzictwa z 2. lipca 1828 do l. 5065; g) kontrakt z 12. października 1807; h) kontrakt z 23 lutego 1829;

7. Leona Chylewskiego: a) kontrakt kupna z 30. lipca 1791; b) skrypt Franciszka Żelechowskiego z 24. czerwca 1802 na 7000 zł. pol.

8. Augusta Dębskiego: Instrument kaucyjny Łucyi hr. Przerębskiej z 7. maja 1813 na 1565 złr. 38 2/5 ct. wa.

9. Jerzego Dunina: a) skrypt Józefa Lgockiego z 24. czerwca 1807 na 200 złr; b) skrypt Feliksa Sławińskiego z 24. czerwca 1811 na 1250 złr; c) skrypt Apolonii Pisarzewskiej z 10. października 1811 na 250 złr;

10. Teresy Dwernickiej: kontrakt z 12. grudnia 1797 między Wincentym Tarnowskim i Karolem Dwernickim o 20.000 zł. p;

11. Jakuba Abrachama Ecksteina: skrypt Józefa Br. Gablenca z 16. marca 1789 na 300 złr;

12. Natana Fränkla: a) skrypt Marka Langera z 11. grudnia 1827 na 532 złr. 40 ct. b) skrypt Leiby Kolmana z 23. sierpnia 1838 na 152 złr;

13. Floryana Girzyckiego: skrypt Rozy Lekier i Herszka Zelikiewicz na 22. lipca 1805 na 276 złr;

14. Franciszki Głębockiej: a) skrypt Sebastyana Głębockiego z 24. maja 1810 na 2500 zł. pol, b) cessya z 22. stycznia 1799;

15. Ignacego Głowackiego: a) skrypt Józefa i Petroneli Mankiewicz z 1. stycznia 1817 na 200. złr, ww; b) skrypt tychże z 2. stycznia 1817 na 800 złr. ww; c) skrypt tychże z 1. stycznia 1812 na 100 złr. ww.

16 Löbla Goldhammera: Pełnomocnictwo dla Mojżesza Neufelda z 25. sierpnia 1826;

17. Stanisława Br. Gostkowskiego: Instrument kaucyi Wincentego Br. Gostkowskiego z 24. sierpnia 1787 na różne sumy;

18. Teofil Hassmann: Zapis Ludwiki Tettmajer z 12. kwietnia 1838 na 1077 złr. 35 1/4 ct. mk;

19. Joachima Jałbrzykowskiego: a) skrypt Macieja Konopki z 27. czerwca 1812 na 500 złr. ww. b) skrypt tego samego z 13. czerwca 1813 na 542 2/3 talarów;

20. Józefa Kępińskiego: skrypt Kaspra Pelinki z 7. sierpnia 1834 na 600 złr. mk;

21. Michaliny Kmicikiewicz: skrypt Rozalii Hülle z 20 kwietnia 1833 na 100 złr. mk;

22. Felicyi Kraińskiej: a) skrypt Stanisława Konopki na 500 duk. b) skrypt Stanisława Schmida z 24. listopada 1820 na 36000 złp.

23. Maksymiliana Lisowskiego: skrypt Jakuba i Salomei Miller z 14 kwietnia 1831 na 600 złr. i 50 dukat

24. Elżbiety hr. Lubienieckiej: a) instrument kaucyi Stanisława Spitala z 20. czerwca 1817 na 500 złr; b) to samo Jakuba Brzezińskiego z 27. czerwca 1816 na 40.000 złr; c) to samo Kajetana hr. Reja z 17. listopada 1816 na 15000 złr;

25. Franciszki Lubińskiej: instrument kaucy Michała Matkowskiego z 6. lipca 1813 na 15107 złr. 43 ct ww.

26. Maryi ks. Lubomirskiej: a) asygnacya komisyi Warszawskiej z 1. grudnia 1812 na 21 duk. 18 złp. i 22 grp. b) taka sama na 9 duk. i 3 złp. 7 grp; c) taka sama na 5 duk. 15 złp. 12 grp.

27. Błażeja Łazowskiego: a) skrypt W. Morskiego z 24. kwietnia 1765 na 250 duk., b) list.

28. Józefa Łazowskiego: skrypt Macieja Jarzowskiego z 31. października 1820 na 2275 złr. ww. i 7 złr. 24 ct. mk.

29. Fortunata Łobarzewskiego: skrypt Tomasza Łobarzewskiego z 13. września 1814 na 100 duk i 50 duk.

30. Kaspra Łozińskiego: a) skrypt Józefa Barona Beess z 20. maja 1836 na 244 duk. b) skrypt Apolonii Br. Beess z 21. maja 1836 na 1000 duk. c) dokument bez wartości.

31. Konstancyi Miłowczyńskiaj: instrument kaucyi Franciszka Bozera z 6. września 1835 na 475 złr. 33 1/2 ct.

32. Konstancyi Młotkowskiej: obrachunek z 16. września 1836 na 992 duk.

33. dóbr Nawojowa: instrument kaucyi Jana Raczyńskiego z 21. kwietnia 1806 na 18000 złr;

34. Ignacego Obrębskiego: a) skrypt Bernarda Królikowskiego z 20. sierpnia 1825 na 136 złr. mk; b) skrypt Józefa Sroczyńskiego z 20 października 1828 na 150 złr. ww. c) skrypt Julii Sroczyńskiej z 13. lutego 1829 na 50 złr. 14 ct. ww; d) skrypt Trzetrzewińskiego z 28. września 1824 na 60 złr mk; e) skrypt J. Czajkowskiego na 180 złr ww. i 47 złr. mk; f) list Taborskiego z 31. sierpnia 1830 na 50 złr.

35. Salomei Orłowskiej: skrypt Natana Arzta z 10. czerwca 1793 na 66 złr. 40 ct. ww.

36. Henryka Kurdwanowskiego przeciw Ochockim: a) instrument kaucyi Henryka Kurdwanowskiego z 13. października 1836 na 3706 złr. b) taki sam z 4. stycznia 1837.

37. Kajetana Pietruskiego: instrument kaucyi Apolonii Strzyżowskiej z 18. grudnia 1801 na 34.925 złp.

38. Piotra Poniatowskiego: Dokument Józefa Gogalińskiego z 24. czerwca 1818 na 8000 złp.

39. Jerzego Popovicha: a) skrypt Leona Gałaszewskiego z 5. czerwca 1821 na 200 duk; b) skrypt Katarzyny Dębskiej z 20. lipca 1827 na 1800 złr; c) list Teodora Nowickiego do powyższego skryptu, d) skrypt Teresy Marynowskiej z 13. maja 1829 na 1000 złr, e) skrypt Ignacego Rosciszewskiego z 19. czerwca 1827 na 2925 złr; f) skrypt Antoniego hr. Stadnickiego z 5. czerwca 1822 na 250 złr; g) skrypt Wojciecha Kwirło z 12. lipca 1821 na 25 złr, h) skrypt małż. Czuje z 20. czerwca 1821 na 25 złr, i) skrypt Wojciecha Czuji z 24. lutego 1821 na 50 złr, k) skrypt Marcina Golonki z 24. lutego 1821 na 50 złr, l) dokument Feliksa Stadnickiego z 15. stycznia 1822 na 185 złr, ł) list Jerzego Popovicha z 27. lipca 1826 na 100 złr; m) list Innocentego Lewartowskiego na 50 złr; n) list A. Fontany z 24. czerwca 1822 na 450 złr; o) skrypt Anastazego Fihausera z 12. sierpnia 1823 na 300 złr; p) skrypt Franciszka Bartoszewskiego z 24. października 1821 na 180 złr, r) skrypt Felicyana Bobrowskiego z 29. października 1820 na 4675 złr; s) taki sam bez daty na 1036 złr. 25 ct, t) skrypt Lewertowskiego z 20. października 1829 na 150 złr; u) skrypt Mikołaja Wiśniowskiego z 24. czerwca 1827 na 800 złr; w) skrypt Macieja Miączyńskiego z 20. czerwca 1829 na 4500 złr, x) skrypt Józefa Konackiego z 10. czerwca 1829 na 2250 złr, y) skrypt P. Ochanovicha z 6. lipca 1825 na 900 złr; z) skrypt Antoniego Noel z 51. czerwca 1829 na 450 złr; A) skrypt Izydora Pistrowskiego na 1444 złr. 50 ct. B) skrypt Dyonizego Kieliszewskiego na 900 złr. C) skrypt Antoniego hr. Stadnickiego z 5. czerwca 1822 na 1998 złr.

40. Stanisława Sędzimira: Dokument tranzakcyi między Janem Stadnickim i Rozalią Sędzimir z 20. kwietnia 1791 na 2500 złp.

41. Eleonory Skrzyńskiej: instrument kauc. Antoniego Skrzyńskiego z 2 lipca 1803 na 20.000 złp.

42. Jana Sozańskiego: a) skrypt Stanisława Kieszkowskiego z 21. stycznia 1817 na 200 duk i 1700 złr. ww; b) dwa dokumenta bez wartości.

43. Magdalenny Stadnickiej: skrypt Sebastyana Stadnickiego z 6. maja 1820 na 33000 złp.

44. Józefa Stanetti: skrypt Wacława i Tekli Hickel z 13. sierpnia 1818 na 1000 złr. mk;

45. Kaźmierza Strzeleckiego: skrypt Tekli Strzeleckiej z 20 sierpnia 1833 na 650 złr.

46. Cena kupna dóbr Sułów: a) skrypt Ludwika Binkowskiego z 25. marca 1837 na 230 złr. b) taki sam na 115 złr;

47. Puderbeutel Süsskind: skrypt F. M. Bocha z 1. lipca 1836 na 600 złr.

48. Mikołaja Swiątkiewicza: skrypt Michała Swiątkiewicza z 23. kwietnia 1834 na 504 duk, 9 złp. 20 gr, 35 duk. i 5 złp. 20 gr;

49. Jakuba i Apolonii Szymańskich: a) kwit Piotra Stadnickiego z 16. stycznia 1805 na 52000 złp; b) taki sam z 22. sierpnia 1809 na 11500 złp; c) kontrakt kupna i sprzedarzy z 6. stycznia 1805;

50. Maryanny Traczewskiej: a) skrypt Ksawerego Wierzchlejskiego z 1. listopada 1828 na 1240 złr, b) skrypt Franciszka Strowskiego z 25. czerwca 1829 na 1300 d. c) skrypt Michała Foltyńskiego z 23. sierpnia 1829 na 260 złr. d) skrypt Michała Żuk Skarzewskiego z 30. czerwca 1830 na 300 złr. e) dokument bez wartości.

51. Jakuba Trzecieskiego: skrypt Franciszka Truskoławskiego z 7. czerwca 1818 na 1000 duk.

52. Ignacego Gabard de Veaux: skrypt Henryka ks. Lubomirskiego z 16. lipca 1808 na 5000 duk.

53. Jana Wiktora: skrypt Kajetana i Barbary Łubińskich z 16. czerwca 1806 na 20000 złr.

54. Cena kupna Dóbr Ziempniów: dokument zobowiązania się Józefa Korab Zdzińskiego z 16. Października 1822 w rozmaite sumy.

55. Jana Kaźmierza Zielonki: a) skrypt N. Dydyńskiego z 19. lutego 1800 na 200 złp. b) skrypt Tadeusza Irzyckiego z 3. lipca 1805 na 373 złp. c) skrypt Floryana Rosko z 10. marca 1806 na 200 złp. d) skrypt Wacława Pelinki z 19. marca 1808 na 60 złr. e) skrypt Franciszka Południewskiego z 7. lipca 1819 na 40 złp. f) skrypt Mięty z 4. października 1808 na 1001 złp. g) skrypt Wincentego Wąsowicza z 29. sierpnia 1795 na 1000 złp. h) skrypt Abrahama Fenel z 6. stycznia 1807 na 200 złr. i) skrypt Herszka Bierfasa z 25. lutego 1808 na 1300 złp. k) skrypt Jana Tęgoborskiego z 12. listopada 1800 na 700 złp. l) skrypt Kajetana Uleniеckiego z 12. maja 1812 na 2200 złr. m) taki sam na 2200 złr. n) skrypt Walentego Skawińskiego z 22. sierpnia 1812 na 10 złr. o) wyrok do l. 4650/808.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 15. maja 1873.

(1817 3—3) **Edykt.**

Nro 6083. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia w sprawie o przyznanie kapitału indemnizacyjnego z części dóbr Czortkowa II. schedy „Wygnanka" zwanej w kwocie 557 zł. 50 kr. m. k. wymierzonego dla masy śp. Władysława Kostki Sadowskiego kuratorem p. adw. Dra Sternklara z zastępstwem p. adw. Dra Łuczakowskiego i zawiadamia o tem wszystkich tych, którym prawa spadkowe przysługują, by przed terminem na dzień 17. lipca 1873 oznaczonym informacyę kuratorowi udzielili, lub innego pełnomocnika postanowili, inaczej bowiem sprawa z kuratorem przeprowadzoną będzie

Tarnopol, dnia 11 czerwca 1873.

(1819 3—3) **Edikt.**

Zl. Vom k. k. Bezirksgerichte in Bohorodczany wird verlautbart, daß über Zuschrift des k. k. Kreisgerichts in Stanislau vom 17. April 1873 Z. 2050 zur Vorname der mit dem Beschluße desselben zu Gunsten des Hersch Zahler als Rechtsnehmers der Marie Lityńska zur Befriedigung der gegen Jakim Wintoniak ersiegten Wechselforderung von 100 fl. ö. W. sammt 6% Zinsen vom 21. Juni 1869, Gerichtskosten von 27 fl. 2 kr. ö. W und Exekutionskosten von 5 fl. 41 kr. ö. W. bewilligten executiven Feilbiethung der dem Schuldner Jakim Wintoniak gehörigen in Iwanikówka unter Nr. 30 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität der Termin auf den 10 Juli, 11 August und 10 September 1873 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen festgesetzt:

1. Als Ausrufspreis wird der erhobene Schätzungswerth von 175 fl. ö. w. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten, vor Beginn der Feilbiethung den Betrag von 17 fl. 50 kr. ö. w. als Vadium zu erlegen, welches dem Ersteher der Realität in dem Kaufschilling eingerechnet der übrigen Lizitanten aber rückgestellt wird.

3. Die zu veräußernde Realität wird bei den ersten zwei Terminen nur über dem Schätzungswerthe, beim dritten auch um oder unter dem Schätzungswerthe veräußert werden.

4. Diese Realität wird in Pausch und Bogen, so wie dieselbe im Pfändungsprotokolle vom 5. September 1871 näher beschrieben erscheint, also ohne Gewährleistung verkauft.

5. Der Ersteher ist verpflichtet, binen 14 Tagen vom Tage der Rechtskräftigkeit des das Feilbiethungsprotokoll zur Gerichtswissenschaft annehmenden Protokolls den Kaufschilling nach Abschlag des Vadiums bei Gericht zu erlegen, worauf die Uibergabe der Realität in den physischen Besitz und die Ausfertigung des Eigentumsdecrets erfolgt.

6. Die Kosten der Uibergabe trägt der Ersteher, welcher von der Zeit dieser Uibergabe auch die Steuern und sonstige Abgaben zu tragen hat.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bohorodczany, am 1. Mai 1873.

(1822 3—3) **Ogłoszenie.**

Nro 36 k. k. Z powodu, że Salamon Buber, J. S. Mittelman i Manes Bernstein swe pretensye do masy upadłej Mojżesza Hellreicha, na podstawie których na członków wydziału wierzycieli wybrani zostali, na rzecz Reisli Hellreich odstąpili, zatem członkami wydziału wierzycieli, więcej być nie mogą, wyznaczam do wyboru nowych członków wydziału wierzycieli, a zarazem do rokowania ugody, w mojem biurze w sądzie powiatowym w Mikulińcach termin na dzień 8. lipca 1873 o 9. godzinie przed południem, na który wszystkich wierzycieli masy upadłej zmarłego Mojżesza Hellreicha z tem zapraszam, że dla wykazania swych pretensyi, dowody, jakie szczególniej do wyboru członków wierzycieli są potrzebne, przedłożyć mają.

Mikulińce, dnia 20. czerwca 1873.

Edward Trusiewicz

c. k. komisarz konkursowy.

(1783 3—3) **Edikt.**

Zl. 15066. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider den Herrn Karl Bukowski junior unbekannten Aufenthaltes Hr. Dr. Ignaz Rössler in Bielitz in nomine des N. Rand Geschäftsmanns in Lipnik am 16. Juni 1873 z. Z. 15066 eine Wechselklage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber am 17. Juni 1873 Z. 15066 eine Zalungsauflage erfloßen ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Hr. Karl Bukowski unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu Krakau in Vertretung und auf des Klägers Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Blatteis mit Substituirung des Adv. Dr. Styczeń als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau am 17. Juni 1873.

(1811 3—3) **Obwieszczenie.**

Nro 26117. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy na gościńce rządowe w zaleszczyckim okręgu budowniczym na rok 1874, 1875 i 1876 odbędzie się dnia 15. lipca 1873 w c. k. Starostwie w Zaleszczykach licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa potrzebnego na rok 1874 szutru wynosi 2120 pryzm, zaś suma fiskalna 11194 zł. 90 ct. Bliższe warunki licytacyi jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materyał ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w nadmienionem starostwie, gdzie także oferty na cały trzechletni okres czasu, lub też tylko na rok 1874 zaopatrzone w 5% wadium z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale także i literami, w oznaczonym terminie do 12. godziny w południe podane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisu, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. czerwca 1873.

(1797 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1021. Z dniem 1. lipca 1873 rozpoczyna swą czynność urząd pocztowy w miejscowości Pleszowie, w obwodzie krakowskim, który się pocztą listową i wartościową jakoteż przekazową zatrudniać będzie i swoje połączenie zapomocą dziennie między Krakowem a Pleszowem obiegających jazd posłańczych w następujący sposób utrzymywać będzie:

Z Rzeszowa o VIII g. 45 m. przed połud. w dworcu kolei żelaznej w Krakowie X przed południem.

Łączy się do pociągu Nr. 3 do Lwowa. z dworca kolei żelaznej w Krakowie o 1. g. 10 m. po poł.

w Pleszowie o 2 g. 25 m. po poł.

Odchodzi z Krakowa po przybyciu pociągu Nr. 3 z Wiednia.

Do obrębu doręczenia urzędu pocztowego w Pleszowie wciela się następujące gminy:

Brunice. Stryjow, Chałupki, Holendry, Czulice, Głęboka, Karniow, Krzystoforzyce, Pleszów mit Kujawy, Ruszcza, Wadów, i Węgrzynowice.

Oddalenie między Pleszowem a Krakowem wynosi $17/_{10}$ mili.

Urząd pocztowy w Pleszowie przyjmować będzie przesyłki wartościowe do 25 funtów wagi, jednak muszą i cięższe koleją lub pocztą nadeszłe przesyłki wartościowe dalej być przewożone, o ile objętość i ładowność wozu na to pozwala.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Dyrekcyi poczt.

Lwów dnia 13. czerwca 1873.

Kundmachung

Z. 1021. Mit 1. Juli 1873 tritt in der Ortschaft Pleszow Bezirkshauptmannschaft Krakau ein Postamt in Wirksamkeit, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Geldanweisungsgeschäfte befassen und seine Verbindung mittelst der täglich verkehrenden Bothenfahrten zwischen Krakau und Pleszow in nachstehender Weise unterhalten wird:

Von Pleszow VIII Uhr 45 M. Vorm.
in Krakau Bahn X „ — „ „

Influirt zum Zuge Nr. 3 nach Lemberg.

Von Krakau Bahn 1 Uhr 10 M Nachm
in Pleszów 2 „ 25 „ „

Geht ab von Krakau nach Ankuft des Zuges Nr. 3 aus Wien.

Zum Bestellungsbezirke des Postamtes Pleszów werden die Gemeinden:

Brunice, Stryjów, Chałupki, Holendry, Czulice, Głęboka, Karniów, Krzysztoforzyce, Pleszów mit Kujawy, Ruszcza, Wadow und Węgrzynowice einverbleibt.

Die Entfernung zwischen Pleszów und Krakau wird mit $17/_{10}$ Meilen festgesetzt.

Das Maximal-Gewicht der bei dem Postamte Pleszów aufzunehmenden Fahrpostsendungen wird mit 25 Pf. festgesetzt, jedoch müssen auch schwerere mit der Bahn oder einer anderen Postgelegenheit einlangenden Fahrpoststücke befördert werden, insoweit es ihr Volumen und die Traghäftigkeit des Wagens zuläßt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 13. Juni 1873.

(1839 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 4520. pr. Celem obsadzenia posady aktuaryusza przy Dyrekcyi policyi we Lwowie w randze X klasy z odpowiednią tej klasie płacą i dodatkiem aktywalnym rozpisuje się konkurs do 10. lipca r. b.

Ubiegające się winni swe podanie zaopatrzone w dowody odbytych nauk prawniczych i złożonych egzaminów rządowych, tudzież znajomości języków krajowych wnieść na ręce p. Dyrektora policyi we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 25. czerwca 1873.

(1840 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 5061. W skutek rozporządzenia wysokiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 25. kwietnia 1873 l. 50432 i 19. października 1872 l. 46411 odbędzie się na dniu 25. lipca 1873 od godziny 8 do 12 z rana w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu publiczna licytacya w celu sprzedania pięciu stajen niegdyś wojskowych obecnie skarbowych w Budzanowie powiecie politycznym Czortkowskim leżących ciał tabularnych nie stanowiących, pod szczegółowemi warunkami, które każdy w zwyczajnych godzinach urzędowych w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu jako też u c. k. komisarza straży skarbowej w Czortkowie i w oddziale c. k. straży skarbowej w Budzanowie przejrzeć może.

Pisemne oferty opieczętowane zaopatrzone w 10% wadyum ceny wywołania z dokładnem wyrażeniem przedmiotu kupić się mającego i ceny ofiarowanej za niego, która nietylko cyframi lecz także i słowy wymienioną być ma, przyjmować się będą tylko do 24. lipca 1873 2 godzinie popołudniu przez naczelnika c. k powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Sprzedać się mające stajnie wraz z gruntem pod temiż i ceny fiskalne jak następuje się oznaczają.

Stajnia Nr. I z gruntem 111⁰□ 7" Nr. II z gruntem 56⁰□ Nr. III z gruntem 56⁰□ Nr. IV z gruntem 108⁰□ 4' Nr. V z gruntem 107⁰□ 3' 9"

Ceny wywoławcze są:

za stajnię Nr. I 881 zł. Nr. II 444 zł. Nr. III 444 zł. Nr IV 954 zł. Nr. V 750 zł.

Z c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Tarnopol, dnia 21. czerwca 1873.

(1841 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 22939. W celu obsadzenia hurtownej przedaży tytoniu w Rohatynie (w Stanisławowskim powiecie skarbowym) rozpisuje się konkurencya zapomocą pisemnych ofert.

Oferty zaopatrzone kwotą 120 zł. jako wadyum i poświadczeniami pełnoletności, moralności i posiadania dostatecznego funduszu obrotowego, mają być wniesione najdalej dnia 14. lipca 1873 do drugiej godziny po południu do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie.

Obrót tego przedsiębiorstwa wynosił w roku 1872, co do

tytoniu . . .	21895 zł.	21 ct.
co do znaczków stemplowych	4702 „	38 „
łącznie	26597 zł.	59 ct.

Szczegółowe warunki licytacyjne, i wykaz przychodu przedsiębiorstwa mogą być przejrzane w stanisławowskiej c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbowa.

Lwów, dnia 18. czerwca 1873.

Kundmachung.

Nr. 22939. Zur Wiederbesetzung des Tabak-Großverschleißes in Rohatyn (Stanislauer Finanz-Bezirkes) wird die Concurrenz-Verhandlung mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Dieselben sind unter Anschluß eines Neugeldes von 120 fl. öst. W., dann eines Großjährigkeits- und Sitten-Zeugnisses dann unter Nachweisung der Verfügung über das erforderliche Betriebskapital bis 14ten Juli 1873 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau zu überreichen.

Der Verkehr dieses Großverschleißes betrug

im Jahre 1872 beim Tabak	21895 fl.	21 kr.
bei Stempeln . . .	4702 „	38 „
Zusammen	26597 fl.	59 kr.

Die detaillirten Licitationsbedingnisse und der Ertrağnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 18. Juni 1873.

(1850 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 24765. W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla gościńców Lwowsko-Brodzkiego, Stryjsko-Lwowskiego i Lwowsko-Jaworowsko Radymiańskiego w okręgu budowniczym Lwowskim na rok 1874, 1875 i 1876 odbędzie się w tutejszem c. k. starostwie dnia 25. lipca br. licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Dostawa na rok 1874 wynosić będzie:

a) dla gościńca Lwowsko-Brodzkiego 1450 pryzm. w kwocie fiskalnej 8597 złr. 65 ct. b) dla gościńca Stryjsko-Lwowskiego 836 pryzm. w kwocie fiskalnej 6991 złr. 4 ct. c) dla gościńca Lwowsko Jaworowsko-Radymiańskiego 4170 pryzm. w kwocie fiskalnej 27275 złr. 50 ct. razem 6456 pryzm. 42864 złr. 19 ct. dostawę można objąć dla wszystkich gościńców razem, lub też tylko dla pojedynczych gościńców.

Odnośne do tej dostawy warunki przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w Lwowskiem c. k. starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone w 5% wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale też i literami na cały trzyletni okres czasu lub też tylko na rok 1874 w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12 w południe wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 19. czerwca 1873.

(1851 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 12704. Według rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 13. czerwca 1873 l. 20.696 wyszło nowe wydanie książki obiegu poczt w austryacko-węgierskiej monarchii w jednym zeszycie, którą za cenę jednego guldena w expedycie c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie i we wszystkich urzędach pocztowych nabyć można.

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

C. k. Dyrekcya poczt.

Lwów 21. czerwca 1873.

Kundmachung.

Z. 12704. Zu Folge h. Handelsministerial-Erlaßes vom 13. Juni 1873 Z. 20696 ist eine neue Auflage des Post-Cours-Buches (I Abt. Juni 1873) der öst. ungarischen Monarchie in einem Bande soeben erschienen, und kann um den Preis von 1 fl. ö. W. per Exemplar bei der den Verschleiß besorgenden k. k. Postdirection oder im Wege sämmtlicher Postämter bezogen werden.

Was hiemit verlautbart wird.

K. k. Post-Direction.

Lemberg, 21. Juni 1873.

(1852 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 12950. C. k. eraryalny Urząd pocztowy w Brzeżanach, który dnia 1. stycznia 1873 wszedł w życie, zostaje pod warunkami w ogóle ustanowionymi uprawnionym począwszy od dnia 1. lipca 1873 przyjmywać i wypłacać zwykłe przekazy aż do włącznej kwoty 1000 złr. dalej talegraficzne przekazy i przesyłki za pobraniem do wysokości 500 złr., nakoniec zwykłe przekazy do Wiednia i Peszut do włącznej kwoty 5000 zł. wa.

Rozporządzenie to wysokiego ministerstwa handlu z dnia 17. czerwca 1873 l. 5971 podaje się do powszechnej wiadomośi

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt

Lwów 22. czerwca 1873.

Kundmachung.

Z. 12950. Das mit 1. Jänner 1873 activirte Aerarial-Postamt in Brzeżan wird vom 1. Juli 1873 ab zur Annahme und Auszahlung von gewöhnlichen Anweisungen bis zum Betrage von einschlüßlich 1000 fl., dann von telegrafischen Anweisungen und Sendungen mit Nachnahme bis 500 fl, endlich zur Annahme gewöhnliche Anweisungen nach Wien und Pest im Betrage bis einschlüßlich 5000 fl. ö. W. unter den im Allgemeinen festgesetzten Bedingungen ermächtiget.

Welche Verfügung des h. Handelsministeriums vom 17. Juni 1873 Z. 5971 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, am 22. Juni 1873.

(1853 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 12951. C. k. Urząd pocztovy w Podwołoczyskach zostaje pod warunkami w ogóle ustanowionymi uprawnionym począwszy od dnia 1. lipca 1873 przyjmywaći wypłacać zwykłe przekazy aż do włącznej kwoty 1000 zł, dalej telegraficzne przekazy i przesyłki za pobraniem do wysokości 500 zł,, nakoniec zwykłe przekazy do Wiednia i Pesztu do włącznej kwoty 5000 zł. wa.

Rozporządzenie to wysokiego ministerstwa handlu z dnia 17. czerwca 1873 l. 8583 podaje się do powszechnej wiadomości.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt,

Lwów 22. czerwca 1873.

Kundmachung.

Z. 12951. Das k. k. Postamt in Podwołoczyska wird vom 1. Juli 1873 ab zur Annahme und Auszahlung von gewöhlichen Anweisungen bis zum Betrage von einschlüßlich 1000 fl., dann von telegrafischen Anweisungen und von Sendungen mittelst Nachnahme bis 500 fl. endlich zur Annahme gewöhnlicher Anweisungen nach Wien und Pest im Betrage bis einschlüßlich 5000 fl. ö. W. unter den im Allgemeinen festgesetzten Bedingungen ermächtiget.

Welche Verfügung des h. Handelsministeriums von 17. Juni 1873 Z. 8583 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. gal. Post-Direction.

Lemberg, am 22. Juni 1873.

(1858 1—3) **Edykt.**

Nr. 5118. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Samborze uwiadamia Jana Temporalego i Jana Bezczaka z miejsca pobytu niewiadomych, że przez Karola Barańskiego przeciw nim pod dniem 20. czerwca 1873 do l. 5118 wypowiedzenie dzierżawy gruntu i szutrowiska w Radłowicach z dniem 22. stycznia 1874 w tutejszym sądzie wniesione zostało, które ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. kraj Dr. Kohnowi doręczone zostało i wzywa ich, by lub potrzebne środki prawne temuż kuratorowi udzielili, lub też przez innego zastępcę sądowi oznajmić mającego zarzuty swe do dni 8. wnieśli, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania sami sobie przypisać będą mieli

Sambor dnia 21. czerwca 1873.

(1865 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 385 Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, że Pan Dr. Adam Horvath wpisany został na podstawie uchwały wydziału z dnia 28, czerwca 1873 do l. 385 w listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów dnia 28. czerwca 1873.

Erkenntniße.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 13. Juni 1873, Z. 17554, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Correspondenzartikels mit der Aufschrift „Graz, 5. Juni (Orig.-Corr.)" in der Zeitschrift „Politik" Nr. 157 vom 9. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §§ 300 und 302 St. G. und jener des Notizartikels „Klar bis auf den Boden" in derselben Journal-Nummer den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. B., Nr. 142, und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Bechlusses vom 17. Juni 1873, Zl. 17964, zu Recht erkannt: (1838)

Der Inhalt der im Druck und Verlag des des Johann Spunny in Prag erschienenen Flugschrift mit der Aufschrift „Nova pišen mladencům a panam prv obveselení mysle na svetlo vydaná" begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Sittlichkeit nach § 516 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142, R. G. Bl. und § 6 P. G. die weitere Verbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 16. Juni 1873, Zl. 7913, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Consequenzen der Stremayr'schen Erläße" in der Zeitschrift „Grazer Tagespost" Abendblatt ad Nr. 131 vom 10. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142, R. G. Bl und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 21. Juni 1873, Zl. 8115, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels unter der Aufschrift „Nachtrag in Bezug auf das Dementi der „Neuen freien Presse" in der Zeitschrift „Motor", Industrie- und Handelszeitung, Organ des steiermärkischen Gewerbe-Vereines Nr. 24 vom 14. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142 und § 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Görz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Urtheiles vom 19. Juni 1873, Zl. D. 188, zu Recht erkannt: (1864)

Der Inhalt des in der Zeitschrift „Il Pettine" in der Nummer 12 vom 15. Juni 1873 gebrachten Artikels mit der Ueberschrift „Checco e Beppo alla processione del Corpus Domini" begründe den Thatbestand des Vergehens nach § 303 St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, und § 36 P. G. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(1842 2—3) **Konkurs.**

Nr. 886. pr. W celu obsadzenia posady adjunkta kancelaryjnego przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu opróżnionej, w randze X klasy i z płacą roczną 900 zł. i dodatkiem aktywalnym 200 zł. rozpisuje się konkurs w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 l. 60 z. u. p. i 12. lipca 1872 l. 98 z. u. p. na cztery tygodni od 1. lipca r. b rachować się mające.

Podania o takową w terminie oznaczonym mianowicie wojskowi w drodze powołanemi ustawami przepisanej w Prezydium sądu obwodowego wniesione być mają.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego

Tarnopol dnia 26. czerwca 1873.

(1846 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2017 civ. C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi niniejszem zawiadamia interesowanych, że na skutek odstąpienia wierzyciela Ignacego Morawitz, exekucyjna licytacya zajętych dłużnikowi ruchomości i realności pod Nr. 155, 156 w Sulkowicach, rezolucyą tutejszą z dnia 7. czerwca 1873 l. 980 na dzień 10. lipca 24. lipca i 7. sierpnia 1873 rozpisana niniejszem odwołaną zostaje.

C. k. sąd powiatowy.

Kalwarya dnia 24. czerwca 1873.

(1803 2—3) **Edykt.**

Nro 35470. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu we Lwewie dnia 20. marca 1873 na sumę 120 zł. w. a na zlecenie własne wystawionego — podpisem wystawiciela nie zaopatrzonego — płatnego we Lwowie dnia 1. lipca 1873 przez p Jana Piotrowskiego akceptowanego, który według twierdzenia p. J. Niemirowskiego wdowy niewiadomym sposobem zginął, aby ten weksel w 45 dniach rachując od dnia 2. lipca 1873 r. c. k. sądowi przedłożył, inaczej takowy na żądanie p. J. Niemirowskiego wdowy amortyzowanym będzie.

Lwów, dnia 18. czerwca 1873.

(1806 2—3) **Edykt**

Nro 33013. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem zawiadamia p. Józefa Rozwadowskiego, że przeciw niemu na prośbę Sindli Goldstern wydany został dnia 29. maja 1872 l. 28710 nakaz zapłacenia sumy wekslowej 250 zł. w. a. zpn. a ponieważ miejsce pobytu p. Józefa Rozwadowskiego nie jest wiadome, c. k. sąd krajowy jako handlowy do zastępowania jego, tudzież koszt i szkodę tutejszego adw. Dra Gregorowicza, z substytucyą p. adw. Dra Janowicza kuratorem mianował, i temuż nakaz zapłaty z dnia 29. maja 1872 l. 28710 doręczył.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiscie stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielil, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 11. czerwca 1873.

Z drukarni E. Winiarza.